

eller delvis Uddannelse i vedkommende Fag. Det nævnte Arbejde har hidtil efter den af Ministeriet fulgte Fortolkning, jfr. Indenrigsministeriets Cirk. af 23. December 1921, været holdt uden for Lærlingelovens Rammer. Naar man ikke i nærværende Forslag udtrykkelig har medtaget en Bestemmelse derom, er det, fordi man ikke vil standse en mulig Udvikling paa dette Omraade paa Grundlag af Fagenes Medbestemmelsesret. I denne Forbindelse henledes Opmærksomheden paa de Bestræbelser, der siden 1932 ved Indførelsen af Statens Handelsfaglærer-eksamen er foretaget for at sammenknytte Fagene Stenografi, Maskinskrivning, Kontorarbejder, Dansk o. lign. som nøje sammenhørende Fag. Det skal herved bemærkes, at „Dansk Kvindesamfund“ og „Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund“ under Henvisning til de nævnte Bestræbelser har henstillet til Ministeriet, at de omhandlede Arbejder inddrages under Lærlingeloven.

Den i § 1, Stk. 6, foreslaaede Bestemmelse er ny og er foranlediget af Vanskeligheden ved at overføre Lærlingelovens Regler direkte paa de dér omhandlede Arbejdsforhold. Man forventer, at det vil være muligt gennem Udstedelse af tillempede Regler paa den ene Side at etablere Læreforhold for Personer af den paagældende Art og paa den anden Side at give vedkommende Lærlinge en forsvarlig Beskyttelse, idet man dog ikke bør formindske Kravene til den faglige Uddannelse.

Den i Stk. 7 foreslaaede Bestemmelse svarer til § 1, Stk. 5, og § 2, Stk. 5, i Forslaget 1931—32, jfr. Bemærkningerne til nævnte Forslag, Rigsdagstidende 1931—32, Tillæg A. Sp. 5417—18 og 5419.

Med Hensyn til Stk. 9 bemærkes, at det vel maa antages at følge af almindelige forvaltningsretlige Grundsætninger, at Stats- og kommunale Virksomheder er pligtige at overholde Lærlingeloven. Imidlertid har der i Praksis været rejst Tvivl om, i hvilket Omfang de nævnte Virksomheder skulde oprette Lærekontrakter med de hos dem beskæftigede Lærlinge, hvorfor man har fundet Anledning til udtrykkelig at udtale, at Loven finder Anvendelse paa de af Stat og Kommune beskæftigede Personer under 18 Aar, medmindre en Antagelse i Henhold til Tjenestemandsløven maatte foreligge.

Til § 2.

I Modsætning til de tilsvarende Bestemmelser i § 2 i den gældende Lærlingelov og § 3 i Forslaget 1931—32 er det i nærværende Paragraf foreslaaet, at de i Paragraffen nævnte Personer ikke blot skal være

udelukket fra at antage Lærlinge, men ogsaa fra at oplære Lærlinge, idet de samme Betingelser efter Ministeriets Formening bør stilles i begge Henseender.

Bestemmelserne i Paragraffens Stk. 1 og 2 er i øvrigt i det væsentlige enslydende med den nugældende Lærlingelovs § 2, Stk. 1 og 2. Man har dog slettet Ordene „næringsdrivende“ og „Bestyrer af en Andels- eller Forbrugsforening“ i Stk. 1, Nr. 1 og 2, og i Stk. 2, bl. a. fordi Lovens Bestemmelser ogsaa er gældende for Stats- og kommunale Virksomheder. Da den Tilladelse til at antage Lærlinge, der ifølge den nugældende Lovs § 2, Stk. 1, Nr. 1, kan gives den, der i 5 Aar har drevet Handelsvirksomhed som Hovederhverv, i Almindelighed ikke vil blive nægtet, er det foreslaaet, at de paagældende skal være *berettigede* til at antage Lærlinge uden særlig Ansøgning herom. Endelig er Stk. 1, Nr. 4, foreslaaet ændret for at tilvejebringe Overensstemmelse med Bestemmelsen i Stk. 2.

En til Stk. 3 svarende Bestemmelse blev ved Vedtagelse af et af Udvalgsflertallet stillet Ændringsforslag (Rigsdagstidende 1931—32, Tillæg B. Sp. 1663) indsat i § 3 i Forslaget 1931—32 ved 2den Behandling i Folketinget.

Medens Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person er faglig oplært, ifølge den gældende Lovs § 2, Stk. 3, i Tvivlstilfælde afgøres af Socialministeren efter Samraad med Handelsministeren, er det under Hensyn til den Fagene ved nærværende Forslag tildelte Medbestemmelsesret i Lovforslagets § 2, Stk. 4, foreslaaet, at Afgørelsen i Tvivlstilfælde træffes af den kontraktgodkendende Myndighed efter Forhandling med vedkommende faglige Udvalg, dog med Ret til Indtanking for Socialministeren.

Ved den i Stk. 5 foreslaaede Bestemmelse har man, for at Reglerne ikke i Enkelt-Tilfælde skulde virke unødigt haardt, ment at burde give Adgang til under særlige Omstændigheder at gøre Undtagelse fra Reglerne i Stk. 1, Nr. 3 og 4, og Stk. 2 og 3.

Til § 3.

Svarer til § 3 i den nugældende Lærlingelov og § 4 i det i Rigsdagssamlingen 1931—32 forelagte Forslag.

Ligesom i det nævnte Forslag har man i Stk. 2 foreslaaet, at Maksimumslæretiden skal fastsættes særskilt for hvert enkelt Fag, dog saaledes at Læretiden kun med Socialministerens Tilladelse maa overstige 4 Aar. Da det dernæst, for at en Lærling kan aflægge Svendeprov, maa være en Forudsætning, at en egentlig, ikke helt kortvarig, Læretid er gennemgaaet,